

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Ústav bohemistických studií

POSUDEK VEDOUCÍHO / OPOONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE¹

Jméno a příjmení autora	NGUYEN PHUONG HOA
Studijní obor	ČEŠTINA PRO CIZINCE
Název bakalářské práce	HOROR V ČESKÉ LITERATUŘE
Vedoucí / oponent BP	PHDR. ZUZANA HAJÍČKOVÁ

OBLIGATORNÍ HODNOCENÍ

Osobní zaujetí tématem	vysoké	průměrné	malé	neuspokojivé
	X			
Splnění cíle a zadání BP	úplné	z větší části	částečné	nedostatečné
	X			
Výběr literatury	bez výhrad	vyhovující	neúplný	nedostatečný
	X			
Teoretické zpracování tématu	výborné	průměrné	spíše nízké	neuspokojivé
	X			
Samostatnost a původnost zpracování BP	vysoká	uspokojivá	nesamostatná	kompilát
	X			
Struktura BP	logická	velmi dobrá	méně zdařilá	neuspokojivá
	X			
Jazyková úroveň BP	výborná	velmi dobrá	dobrá	nedostatečná
		X		
Stylová úroveň BP	výborná	velmi dobrá	dobrá	neodpovídající
	X			
Inspirativnost BP	vysoká	uspokojivá	nižší	nepatrná
	X			
Formální stránka BP	výborná	velmi dobrá	dostatečná	nevyhovující
		X		

FAKULTATIVNÍ HODNOCENÍ

Úroveň výzkumu a materiálů; konzultace BP	vysoká	uspokojivá	nižší	žádná
	X			
Praktické zaměření BP	vysoké	přiměřené	nízké	žádné
	X			

Do příslušného rámečku vepište X.

¹ Nehodící škrtněte.

Dodatečné poznámky a připomínky vedoucího /opponenta BP (podle uvážení):

Práce se věnuje v teoretické části zmapování historie zvoleného žánru ve světovém i českém kontextu a jeho literárně teoretickým vymezením (za české teoretiky je zde blíže uvedeno pojetí Jos. Hrabáka a Jana Zábrany). V praktické části pak rozebírá soubor osmi povídkových próz *Krvavá hostina* současného českého autora Svatopluka Doseděla, přičemž konfrontuje jeho dílo s literární historií i poetikou hororu. Bakalářská práce je ojedinělá právě tím, že se jedná o první takovou literárněvědnou analýzu Dosedělovy tvorby. Jelikož se autorka práce mohla opřít pouze o recenze či dříve zveřejněný rozhovor s autorem (viz odkazy v seznamu literatury) a pak už jen o vlastní rozbor povídek, vytkla si poměrně obtížný úkol. Toho se zhostila úspěšně.

K pozitivům práce patří následující: Teoretická část je velmi detailní a přehledná, členění praktické části je podrobné, rozbor znakové výstavby povídek je zdařilý (zejména u charakteristiky řeči vypravěče a ostatních postav), citace primární i sekundární literatury je uvážlivá a v přiměřené míře, autorka umí svá tvrzení podložit argumenty a vyjádřit vlastní názor.

Níže uvádím drobné nedostatky, které úroveň práce zásadně nesnižují a jež mají být brány jako podněty pro další studium bakalaureandky či přímo další analýzu Dosedělova díla:

Z formálního hlediska chybí uvedení klíčových slov v češtině a angličtině v tištěné verzi práce a dále stránek kapitol a podkapitol v Obsahu (místa i odsazení). Objevují se občasně jazykové nedostatky – stylistické, gramatické, případně překlady či nerozdělení slov (jako např. „Cudddona“ místo Cuddona (s. 15), „jako egyptolog faraonovu nosní překážku“ místo *přepážku* (s. 50)). Zejména bych upozornila na vazbu předložky *mezi* s akusativem, nebo instrumentálem – např. chybné „mezi českou prózou s upířskou tematikou se řadí...“ (s. 16), „mezi jeho slavnými díly se řadí...“ (s. 11); dále na vazbu předložky *pomocí* s genitivem – např. chybné „pomocí právě strašidelnými prvky“ (s. 17); na shodu podmětu s přísudkem – např. chybné „jednaly se o antologie“ (s. 18), „Další spisovatelé, kteří psali hororovou prózu, byl...“ (s. 12); na chybnou vazbu „jednou z ústřední postavou...“ (s. 31).

Z hlediska obsahového bych upozornila na několikrát užití nepřesného pojmenování „v Čechách“ místo adekvátního „v současné ČR / v bývalém Československu“, „v českých zemích“ či obecně „v české literatuře“ (např. v Úvodu a Závěru, s. 8 a 53).

Z hlediska literárně teoretického je třeba důsledně rozlišovat autora díla od vypravěče (v bakalářské práci jsou tyto pojmy několikrát užity synonymně – např. s. 45 a 48 v podkapitole Vnitřní výstavba, což je mylné). U všech povídek je správně uveden vypravěč autorský (vševědoucí) vyprávějící objektivní er-formou, jenž se střídá s er-formou subjektivní (lze užít pojmu personálního vypravěče), v poslední povídce je též správně uvedena subjektivní ich-forma – avšak nesplyvá autor Doseděl s hlavní postavou, nýbrž se jedná o tzv. přímého vypravěče (s. 48).

V závěru práce bych explicitněji zodpověděla otázku, zda lze Dosedělovu *Krvavou hostinu* zařadit mezi tzv. brakovou literaturu, či ne.

Autorka práce s velkým osobním zaujetím zpracovala zvolené téma. Bylo by přínosné, pokud by se rozhodla svou práci v dalším studiu prohloubit a rozšířit, a zaměřit se tak na charakteristiku veškeré Dosedělovy tvorby, eventuálně výsledky své analýzy zveřejnit článkem.

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky a doporučení k obhajobě BP:

1. Jaké jsou společné a rozdílné rysy povídek *Krvavé hostiny* včetně jejich subžánrového zařazení?
2. Která z povídek je dle Vašeho názoru pro Dosedělovu tvorbu nejpříznačnější, resp. pro *Krvavou hostinu* nejrepresentativnější?
3. Lze zařadit *Krvavou hostinu* mezi tzv. brakovou literaturu, či ne – a proč?

Klasifikace: výborně ~~velmi dobře~~ ~~dobře~~ ~~nevyhověl(a)~~

Doporučení pro event. přepracování:-----

V Praze, dne 26. 8. 2014.

PhDr. Zuzana Hajičková
Podpis vedoucího /~~oponenta~~ BP

Ústav bohemistických studií FF UK
Pracoviště vedoucího /~~oponenta~~ BP